

מילים: מארק וורשבסקי (תרגום מידיש ע"י פסח קפרן)

לחן: עממי

השיר מפורסם בכרך השני של ספר "הזמיר" (אודסה, 1903: עמוד 4). התרגום העברי של השיר היידי המקורי פורסם בעיתון הילדים "עולם קטן" בשנת 1903 גם כן.

השיר הוא תרגום של השיר היידי "דער אלפאבעט" אשר נכתב, הולחן ופורסם על ידי מארק וורשבסקי (-1840 1907) בשנת 1901. וורשבסקי מפרסם אנתולוגיה של עשרים וחמישה שירים בידיש "שירי יידיש עממיים". הוא כותב קודם מילים (קייב, 1900) ואחר כך מנגינות עם ליווי פסנתר (וורשה, 1901). השיר הזה פותח את האנתולוגיה. השיר ידוע בנוסף בשם "אויפן פריפעטשיק" (ליד האח) או בעברית "חדר קטן", בעקבות המילים הראשונות של השיר. השיר המקורי מכיל חמישה בתים. הבית השני חוזר פעם נוספת אחרי הבית החמישי מה שיוצר מעין פזור חוזר. הבית הראשון פותח וסוגר את השיר.

אידלסון מציין בתוכן העניינים שהטקסט הוא תרגום מ"זרגוני" (מילת כינוי ליידיש), והמנגינה היא פולנית, כאשר הוא מתייחס לרוב המנגינות היידיות מאותה תקופה.

המילים מתארות 'חדר', בו תלמידים יהודים לומדים. להבה בוערת באח, החדר חמים, הרב מלמד את הילדים היהודים אלף-בית כאשר הוא מתחיל בשתי האותיות הראשונות: אלף ו-בית. הרב אומר לילדים: "זכרו ילדים יקרים, מה שאנחנו לומדים כאן, בבקשה חזרו אחריי; אומץ אלף מבוטא כ- 'או' [ביידיש]. " ילדים יהודים למדו עברית בהברה אשכנזית דרך שירה וחזרה אחרי הרב. עברית תמיד הייתה שפה קדושה למטרות תפילה, בזמן שידיש הייתה שפת היומיום בקרב יהודים מזרח אירופאים. הציונים החליטו להפוך את העברית ליומימית בנוסף להיותה קדושה אחרי שהם יחזרו לארץ ישראל, וכך עברית הפכה לשפה המדוברת הרשמית במדינת ישראל.